

և կան նաև արդէն իսկ ծանրօրէն տկարացած Խոչակիք իշխաններու կողմէ հաշոռութեան առաջարկներ և Սալահէտտին ճարպիկ քաղաքականութեամբ մը, իր թշնամիները նեղը գնելով, իրեն գէմ Սելճուկ-Խոչակիք զաշնակցութիւն մը չստեղծելու համար, առժամանակէս բարձի թողի ընկելով Պաղեստինը Խոչակիքներէն հիմովին մաքրելու իր նպատակը, ընդունեցաւ իրեն եղած առաջարկները և իրեն համար բաւական նպաստաւուսը պայմաններով հաշուեցաւ ամէնուն հետ:

Այս զաշինքէն քիչ ետք երուսաղէմի Պալառին Դ. թագաւորը բորոտութեան ախտէ բանուելով վախճանեցաւ 1185-ին. անոր յաջորդեց իր ութնամեայ քեսորդին, այսինքն Պալառին Դ. ի Սիափիլ քրոջ և ասոր առաջին ամուսին Գուլիէլմոսի որդին, Պալառուին և. անունով: Այս զեռատի թագաւորն ալ տարի մը ետք 1186-ին վախճանեցաւ բորոտութեամբ և անոր յաջորդեց Պալառին Դ. ի Սիափիլ քրոջ երկրորդ ամուսինը՝ Պուփուն Լուսիննեան, որու ընտրութիւնը անվերջ երկպատակութիւններու դուս բացաւ:

Երբ մէկ կողմէն Խոչակիք Տէրութեան արքայական շարունակութիւնը, չափահաս և օրինաւոր յաջորդներու չզոյութեան պատճառով, մեծ կնձրաներ և նախանձներ յառաջ կը բերէր՝ շրջակայ խոլամ Մուլթանութիւններու կացութիւնն ալ նոյն ընթացքը կը ստանար: Մուսուլի և Հալէպի Առութաններն, որոնք այս ատեններ վախճանեցան, իրենց իշխանութիւնը տիրարար ձեռք առնող յաջորդներ չձգեցին եւ ժառանգներու միջն սկսաւ գահերու շուրջ կատաղի կոիւններու շարք մը, որոնք վերջ գտան իզզէտտին Մաքսուտ անուն անձի մը սուլթանական տիտղոսներուն տէր դառնալովք: Իզզէտտին սիսերիմ հակառակորդն էր Սալահէտտինի, այնպէս որ իր առաջին գործը եղաւ հսկայ բանակ մը կազմակերպել և միաբանելով երուսուղէմի Պուփուն թագաւորին հետ յարձակիլ Սալահէտտինի երկիրներուն վրայ:

(Շարունակելի)

ԲԱՆԱԿԻՐԱԿԱՆ

ԱԻԵՏԱՐԱՆԻ ՀՆԱԳՈՅՆ ՕՐԻՆԱԿ ՄԸ

ԱԱՏԻՐՆ ԿՐԿՆԱԳՐԻ ՄԸ ՀԱՄԱՁԱՑՆ

Նախ և առաջ տամ կորպ մը ծանօթութիւններ, Կրկնագրին զանողն է E. S. Buchanan(¹): Ան է որ կրկնագրիը լուծած, և Լատիններէնէ Անգլիկանի թարգմանած է: Բագմահմուտ հեղինակին հանդիպեցայ 1929 Ապրիլ 26-ին Նիւ-Եորք քաղաքին հինգերորդ պողոտայի և 42րդ փողոցի մատենագրանին ձեռագրաց բաժնին մէջ, ուր հայ. ձեռագիր մը պրատելով զրադած էլու նշանաւոր և քաջածանօթ հեղինակը հետարքը բարձրուելով աշխատութեամբս, ինձի մօտեցաւ և խօսակցութեան ընթացքին ինձի նուիրեց օրինակ մը իր երկերէն միոյն, ստորագրելով զայն: Յարմոր կը դատեմ Սի՛նի ընթերցողներուն ներկայացունել 76 էջնոց շահեկան այդ գրքոյիկին պարունակութենէն մաս մը և հեղինակին յասաջարանը, թարգմաներով անդիւրէնէ:

E. S. Buchanan 1896 - 1911-ի ըրջանին եպիսկոպոս Ռւայւորթի հետ, (վերջինս հրատարակիչ Օքսֆորդ Վուլկաթայի), եւրոպացի մեծագոյն լատինուգլուխներէն մին է: Երկուքը ծանօթացած և աշխատակցած են Սալիկապուրիի Մայր Եկեղեցւոյն մէջ 1896 ին: E. S. Buchanan ահսած է աշխարհի հընագոյն ձեռագիրները, ծանօթ է նաև Աւետարանին հայերէն թարգմանութեանց տարբերութեանց: Այցելած է Ֆրանսա, Անգլիա, Իրլանտա, Դերմանիա, Աւստրալիա, Իտալիա և Եւրոպայի զիսաւոր մատենագրանները: Որևէ ապրող լատինագէտէ աւելի լատին հրատարակութիւններ ըրած է, նոյն իսկ աւելի քան իր ուսուցիչը Սալիկապուրիի եպիսկոպոսը:

1902-ին Բարիգի մէջ սկսաւ զրացիլ կրկնագրերով, Ֆլէյջըի կրկնագիրը՝ որուն լուացուած զրութիւնը Եւրոպայի լաւագոյն զիտնականներուն չանքերը ապարգիւն հանց, իր կողմէն կատարելապէս լուծուելէ վերջ՝ 1907-ին Օքսֆորդի համա-

(1) An Unique Gospel Text, E. S. Buchanan pub. Heath Cranton Limited, Fleet Lane, London, E. C.,

լուրանէն հրատարակուեցաւ : Անիր կեանսքը նուիրած էր 1896-էն տաղին Աւետարանին բնագիրը գտնալու նպատակին :

Ստորև կուտամ իր վերոյիշեալ աշխատաթեան յառաջարանը թարգմանուած անդերէնէ :

Աւետարանաց այս եզական գրութեան գիւտը եղած է 1916-ին, նիւ-Եորք քաղաքին մէջ : Կրկնագիրը պարունակող հատարը այժմ կը պահուի Ամերիկայի Ապօնիական Ընկերութեան հաւաքածոյին մէջ : Այս ընկերութեան հիմնագիրը և նախադաշնէ Մթ . Արչըր Միլթոն Հենթինիթոն : 1916 Մայիսին Սպանիական Ընկերութեան ձեռագրաց հոկիչ նշանակուած ըլլալով՝ ասիթը ունեցայ տանելու կրկնագիրը գրտառան շէնքին վերնատունը, և հոն արևի առատ լոյսով, ապակիով մը միայն ինձմէ զատուած, նուրբ մադաղաթներուն չնշուած բնագիրը կրցայ քաղել : Քսան տարիէ ի վեր կը փնտոէի Աւետարանին բնագիրը, եւ այդ նպատակով այցելած էի Եւրոպայի գլխաւոր մատենագարանները . բայց ջանքիրս քիչ յաջողութիւն ունեցան : Այժմ նոր Աշխարհի մէջ գտայ փնտուած մարգարիտը, որ Սպանիայի Թարակոնայի⁽¹⁾ տունէն բերուած է նախ Համապուրկ, յետոյ Լոնտոն եւ անկէ ալ նիւ-Եորք :

(1) Tagagona եղած է Մաւրիտանացւոց իշխանութեան տակ 850-1220 թ. Քրիստոնի, երբ Մաւրիտանացիք Սպանիայ այս մասին կը տիրէն : Թարակոնա եղած է չատ մը բարեապաշտ և պատուար Հռոմէական կաթոլիկ քրիստոնեաներու բնագայրը Ա. և Բ. Պարերուն : Քրիստոնեաներու առաջին հօտը՝ Սպանիայ մէջ՝ հոս կազմուած է, Մաւրիտանացիք Հռոմէականութեան իրենց սահմանները թափանցելուն արգելք եղան, մէկպէտ վերջ ի վերջոյ տեղի տուին կրկնագիրս, գրուած իններորդ գարուն իր առաջին պարունակութեամբ (կրկնագիր չի վերածուած դեռ), կը գտնուէր Թարակոնայի Կաթողիկէին մէջ, ուր անշուշտ կը կարգացուէր ինչպէս ըսինք՝ շնչանը Մաւրիտանացւոց ազգեցութեան տակ ըլլալով ձեռագիրս պատօն կը մնար Հռոմէական եկեղեցւոյն գրաքննութենէն : Եւ սակայն ժդ դարսն երբ Մաւրիտանացիք հեռացան և Հռոմէական եկեղեցին իր ազգեցութիւնը կրցաւ հոս ալ տիրապետել տալ՝ այն ատօնն ձեռագիրս ալ ձեռք անցուելով իր բաւն գրութիւնը չնշուեցաւ և անոր տեղ մագաղաթին վրայ Հռոմէական եկեղեցւոյն ընդունած վուլկաթան ընդօրինակուեցաւ, այսպէս ըլլալով կրկնագիր, որ քսաներորդ դարուն միայն իր գաղանիքը գուրս տուաւ Է. S. Buchananի աշխատաթեամբ :

Թանկագին մագաղաթը իր սկզբնաւորով թաթիսուած էր քիմիական բարդագրութեանց մէջ, և կերուած էր մելանը գրեթէ ամբողջապէս . բայց մագաղաթին վրայի մետաղէ զրչին հետքերը ու խորքերը՝ որոնցմէ քիմիական բաղադրութիւնը հանած էր մելանը՝ կը մնային :

Սրբումը այնքան ամբողջական եղած էր որ Զ ամիս վերջը միայն վերահասու եղայթէ այդ ձեռագիրը ամբողջապէս կրկնագիր մընէ, և ոչ թէ մի՛ այլ երկո՞ւ անզամ գործածուած է Սուրբ Գրութիւնը ընդունելու համար : Յետոյ անամագ օրերուն կատարուած խնամեալ քննութեամբ ասացին ընզօրինակութեան զիրը կարելի եղաւ գտնել և պահել յիշողութեան մէջ իրենց չափին ու ձեր :

Վերջապէս բառեր կազմուեցան և վերագտնուեցան իրենց պահուած վիճակէն, և այժմ մասամբ կը ներկայացուին ընթերցողաց, որոշ և տպուած կերպով :

Գրութեան ստացուած մասերը համեմատելով Աւետարանին, ասոր յաւելիալ մասերը կ'անհետանան : Հօն չկան սերընդարանութիւնք : Չկան անէծքներ : Թուզի ծառը ո՛չ անիծուած և ոչ ալ փճացուած է : Չկան Գալոց խնդիրներ : Յուզայական իրերը որոշ են իրենց բացակայութեամբ : Դազարոս չի տարուիր Արցանամու զիրիլը, և ոչ ալ փրկութեան Հրիից ըլլալը կը յայտարարուի : Տէրն Յիսուս չի ստորագրեր Հրէական Աւանդութիւնները, և ոչ ալ իր զամերուն մէջ կը գործած է : Դատաստանի օրը գոյութիւն չունի և ոչ ալ որեէ ակնարկութիւն կայ Աշխարհի վերջաւորութեան մասին : Առանձակ բառը ոչ մէկ տեղ կը հանգիպի : Բոլորը հետեղոններ են Տէր Յիսուսի և Սուրբ Հոգւոյն :

Մկրտութեան յիշատակաթւիլը չէ զըտնուած, և ոչ ալ իրը սրբութիւն Զատկական Ընթիրիքը շարունակելու հրամանները մեր Տէրը կատարից իր հետեղորդներով : Նիկողիմոս անուանուած փարիսեցին, որ նորագոյն զրութեանց մէջ Տիրոջ կողմէ հարցաքննուցաւ՝ պատասխան կ'ընդունի անկէ : «Մարդը՝ Աստուծոյ որդի կ'ըլլայ Սուրբ Հոգւով» :

Ամէն բան հոգեբանական է, և նիւթական իրերու չի դպիր . Բանը կը քառողիք Սուրբ Հոգւոյն խօսքերը մարդոց

հոգիներուն։ Տէրն Յիսուս իր ծնունդը կը յայտաբարէ կոյսէն, և ամէն յայտաբարութեան առթիւ ինքինքը կը միացունէ իրը Աստուծոյ Արդի՝ հոգիներու հօր և Սուրբ Հոգւոյն հետ, որ կը կոչուի հոգիներու Փրկչւ։ Ամէն բան Աստուծմէ է, և ամէն բան շնորհք է։ Սպառնալիքներ չեան և յիշատակութիւն չկայ Դժոխքիկամ Դիւհնիւ։ Անոնք որոնք ասկէ կ'անցնին՝ զեռ կուրացած չար ողիներէ՝ իրենց աշքերը պիտի բանան անմարմին կեսնքին մէջ ուր կը մտնեն։ Աստուծոյ որդիները անմիջապէս փառաց պիտի հասնին, ուր անոնք պիտի փրկուին չար ողիներու յարձակումներէն և յաւիտինական օրհնութիւն պիտի վայելին։ Ըստ երեսոյթի այս յատակ յայտանութիւնները աշխարհէն պահուած և հաշլածուած են մարդոց կողմէն, որոնք մեծապէս կարիք զգացած են այդպէս ընելու, որովհետեւ փափաքած են ուրիշ մարդիկը իրենց գերել, սատանային զրդումով՝ որ մարդուն զիմոււոր թշնամին է։ Մերներկայ տառապանքներէն ծնհել սրտազին ակնկալութեանց մին ալ է որ այս Պատերազմէն վիրջ քաղաքական և եկեղեցական բռնադատութիւնները անցեալին պիտի պատկանին։

Նոյն ատեն ընենք մեր աղօթքը առ Արդին Աստուծոյ։

Տէ՛ր, տուր մեզ Ասուրբ Հոգւոյ շնորհքը, որպէսզի չար ողիները չափիրն մեր հոգիներուն։

Լոնտոն Օգոստոս 15, 1918

E. S. B.

(E. S. Buchanan, M. A., B. Sc.)

Յարգոյ հեղինակը ինձի նուիրած զըրքոյին մէջ զրիչով աւելցուց։ «Այս Թարակօնայի կրկնազիրին պարունակութիւնը այժմ հաստատուած է իր ընդհանուր զիծերուն մէջ ուրիշ կրկնազրով մը, որ ընդօրինակուած է Արմազի մէջ» (Երլանտա) Դրդ դարուն, 350 ին։

Հոս կը թարգմանեմ կրկնազրին ընթերցուածքէն, զոր հեղինակը հրատարակած է զրքոյիկոս մէջ լատին բնագրով և Անգլ. թարգմանութեամբ։

«Օրհնեալ են անոնք որոնք կը փնտան Աստուծոյ որդիներուն հոգիներուն փառքը, որովհետեւ անոնք հոգիներու

Փրկչին միջոցաւ պիտի ստանան Հոգիներու Հօր փառքը, և փառքը հոգիներու Փրկչին և փառքը Աստուծոյ Արդւոյն։ Օրհնեալ են անոնք որոնք անօթի և ծարաւի են հոգիներու Հօր փառքին և հոգիներու Փրկչին փառքին և Աստուծոյ Արդւոյն փառքին, քանզի անոնք պիտի զահացուին։»

«Օրհնեալ են անոնք որ կը հալածուին չար ողիներէ, քանզի կը պահին Հոգիներու Փրկչին իրենց խստաւմը, որովհետեւ անոնց հոգիները պիտի փրկուին չար ողիներէն հոգիներու Փրկիչին կողմէ։ (էջ 3)։»

Եւայլն եայլն։ Ուրիշ հատուած մը — կին մը ճամբելը (Մտթ. Ե. 27-32)

«Դու իմացած ես որ ըստւած է, մի չնար։»

«Բայց ես քեզի կ'ըսեմ. որեէ մարդու հոգի որ կը նայի կնոջ զբայց որ ստեղծուած է ողիներու Փրկչին կողմէ հոգիներու Հօր փառաց համար և փառաց համար հոգիներու Փրկչին և փառաց համար Աստուծոյ Արդւոյն՝ զուն կը փորձես ներազին, և ատով կը չնաս։»

«Դուն իմացած ես որ ըստւած է. ով որ ճամբէ իր կինը որովհետեւ նէ չնացած է, պատճառ եղած է որ նէ չնայ։»

Ահա միայն այս երկու պատառիկները իրր նմոյշ կը ներկայացունեմ։

Յ. Քիփրեսեան

Դանօր. Այս յօրուածը կը նատարակեն լոկ իր նետերերականուրեանք համար Այժմեան Աւետարանին նկամամբ ունի վերապահու չ'առքե այս յօրուածը։ Կերեւի թէ զետուած ընալիցը իր դարուն պահնդաւութեան կազմէ շինուած համաօսւութիւն մըն է. նման բաներ պատճանած են պատմութեան մէջ։ **ԽՄԱ.**

ՎՐԻՊԱԿ

Նախորդ թիւին մէջ էջ 261 սիւնակը ու տող 18 դիւազկին կանդալ դիւանազկին։